

## POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jacek Sobczak

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **J. O. i Ł. K.**

oskarżonych z art. 279 § 1 k.k. i innych

po rozpoznaniu wniosku Sądu Rejonowego w B.

z dnia 20 września 2012 r., sygn. akt III K [...], o przekazanie sprawy

do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

p o s t a n o w i ł

**na podstawie art. 37 k.p.k. sprawę Sądu Rejonowego w B.,  
sygn. akt III K [...], przekazać do rozpoznania Sądowi  
Rejonowemu w Ż.**

### UZASADNIENIE

W orzecznictwie Sądu Najwyższego dominuje pogląd, iż przepis art. 37 k.p.k. stanowiący wyjątek od zasady rozpoznawania sprawy przez sąd miejsca popełnienia przestępstwa ma na względzie takie sytuacje które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub **stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny** (por. OSNKW 1995, z. 9-10, poz. 68).

W sprawie zaistniała taka szczególna sytuacja. Oskarżony J. O. występował w roli świadka, składającego obciążające zeznania w innym postępowaniu, w którym obciążał pracowników b. wymiaru sprawiedliwości, w tym także sędziów Sądu Rejonowego w B.. W związku z tym inna wcześniejsza sprawa, która zawisła przez Sądem Rejonowym w B. (sygn.. akt III K [...]) została postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 24 kwietnia 2008 r. przekazana do rozpoznania innemu

sądowi tj. Sądowi Rejonowemu w Ż.. W tym świetle nie może budzić wątpliwości, że między oskarżonym a Sądem właściwym do rozpoznania sprawy, doszło do tego rodzaju relacji, których ocena przekonuje o trafności odstąpienia w niniejszej sprawie od zasadniczej właściwości sądu do rozpoznania niniejszej sprawy i przekazania jej innemu sądowi równorzędnemu.

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.

aw